

We moeten je iets vertellen

Over het boek

Auteur: Marlies Slegers

Uitgeverij: Luitingh-Sijthoff

Over de maker

Marlies Slegers is een auteur uit Nederland. Tot hiertoe schreef ze al een 50-tal boeken, voornamelijk kinder- en jeugdboeken. Slegers werkte aanvankelijk in de reclamewereld en als journalist, voordat ze zich volledig op het schrijverschap richtte. “We moeten je iets vertellen” is deels gebaseerd op haar eigen scheiding. Die verwerkte ze ook al in het non-fictiewerk “Het is maar een scheiding. Van wij naar ik”, een boek voor volwassenen. In 2021-2022 las groep 4 van De Leesjury haar “Briefjes voor Pelle”.

Korte inhoud

De dertienjarige Hazel krijgt te horen dat haar ouders gaan scheiden, wat haar wereld op zijn kop zet. De geplande gezinsvakantie wordt afgeblazen en Hazel wordt tegen haar zin naar haar oma op een afgelegen eiland gestuurd, terwijl haar broertje en haar oudere zus elders vakantie vieren. Hazel, die geboren is met een hazenlip en zich vaak onzeker voelt, wil de reden voor de scheiding begrijpen, in de hoop haar ouders weer bij elkaar te krijgen.

Bij haar oma ontdekt Hazel brieven die een geheim onthullen over haar vader, wat haar inzicht geeft in de complexiteit van het leven en relaties. Tijdens haar verblijf leert Hazel ook de waarde van vriendschap en familiebanden kennen. Ze ontmoet de oudere jongen Kean, met wie ze een bijzondere band opbouwt, en leert om te gaan met de dementie van haar oma.

Langzaam maar zeker wordt Hazel volwassen en leert ze dat liefde soms ook betekent dat je moet loslaten. Uiteindelijk accepteert ze de nieuwe situatie en ziet ze in dat het leven verder gaat, ondanks de pijn en verwarring van een scheiding.

1. HET VERHAAL

1.1. Cover en beginquote

- Bekijk de cover die Jeska Verstegen voor het boek maakte aandachtig.
 - Als je deze cover bekijkt zonder het verhaal te kennen/ te lezen, waarover denk je dan dat dit verhaal zou gaan? Verwachtte je een verhaal over een meisje wiens ouders gaan scheiden en het effect van deze scheiding op haar? Waarom wel, waarom niet?
 - De flamingo's zijn prominent aanwezig, zowel op de cover als op de schutbladen. Waarom zijn deze dieren zo belangrijk voor het verhaal dat Jeska Verstegen ze op de cover afgebeeld heeft? (De dag dat Hazel een hele school flamingo's ziet wegvliegen in het flamingoreservaat dat ze met haar vader bezoekt, beseft ze voor het eerst dat er iets aan de hand is met haar papa; later in het verhaal begrijpt Hazel dat hij op deze dag al verwijst naar zijn verleden en zijn verliefd zijn op een andere jongen.)

- Hoe zou jouw cover eruitzien, mocht jij die ontwerpen? Wat zou je anders doen? Waarom?
(Deze opdracht kan ook een creatieve opdracht worden. De Leesjury-leden ontwerpen dan een nieuwe cover / eventueel ook een nieuwe titel voor "We moeten je iets vertellen".)
- Het boek opent met een quote / een tekstfragment uit een muzieknummer van Xavier Rudd, "Follow The Sun"
"So follow, follow the sun / And which way the wind blows / When this day is done..."
"Dus volg, volg de zon / En welke kant de wind ook opwaait / Als deze dag voorbij is..."
 - Waarom zou Marlies Slegers precies voor deze quote kiezen? Waarom past dit fragment, deze tekst precies bij het verhaal?
 - Welk gevoel herken je in dit tekstfragment? Zou dit tekstfragment een positieve levensles kunnen zijn? Een les zoals Hazel ze ook leert, dat er steeds een volgende, nieuwe dag komt?

1.2. Personages

- Hazel / Haas
 - Hazel is een meisje van 13 wiens leven helemaal ondersteboven wordt gehaald door de scheidig van haar ouders. Ondanks deze dramatische gebeurtenis, die een belangrijke plaats krijgt in het verhaal, is ze een erg normale tiener.
"Ik kan niet zoenen, wil ik zeggen. Echt niet. Om ons heen vallen wel duizend sterren, lijkt het. Zijn lippen raken die van mij en het voelt als een vleugelslag. Het voelt helemaal niet als een dode vis." (p.234)
 - Welke eigenschappen van Hazel vind je herkenbaar? Waarin lijkt ze op mensen uit jouw omgeving / op andere personages van die leeftijd? (Of: Waarin lijkt ze helemaal niet op mensen uit jouw omgeving?) (Hazel is niet altijd even zeker over zichzelf. Als kind had ze een hazenlip (Schisis) en het litteken dat ze hier aan overhield, maakt haar nog steeds onzeker over haar uiterlijk. De jongen waarmee ze voor het eerst gekust heeft, zei dat ze helemaal niet kon kussen (zie p.83). Vandaar dat ze zo zenuwachtig is om Kean te kussen - zie citaat.)
 - Hazel ontmoet op de overzetboot richting haar oma Kean en Raaf, de autistische neef van Kean.
 - Wordt Hazel meteen halsoverkop verliefd op Kean? Heeft ze na die eerste ontmoeting meteen een zwak voor Kean? Hoe merk je doorheen het verhaal dat Hazel Kean meer dan alleen leuk begint te vinden? (Kean en Hazel leren elkaar op de overzetboot kennen, op een manier die niet zou misstaan in een romantische komedie. Hij laat haar schrikken, waardoor haar schets van een meeuw overboord vliegt. Hij verontschuldigt zich en ze raken aan de praat. Op het einde van dit hoofdstuk (hoofdstuk 8) merk je al dat Hazel Kean leuk vindt, al zegt ze dit nog niet letterlijk. "Tot snel, meeuwenmeisje." "Tot ziens." Dat hoop ik tenminste wel. Zijn neef staart naar de grond. Ik kijk hen na en glimlach. Ik voel me lichter dan toen ik aan boord ging. Het voelt eigenlijk opeens een beetje fijner om hier te zijn." (p.61). Doorheen het verdere boek blijven Hazel en Kean afspreken. "De dagen die volgen vloeien in elkaar over. Ik breng ze vooral door op het strand met Kean en Raaf. Het is bijna vanzelfsprekend geworden dat we met z'n drieën optrekken." (p.152) De gesprekken tussen beide personages gaan steeds dieper en dit alles eindigt in een kus. Uiteindelijk vormen Kean en Hazel een koppel.)
 - "Tot snel, meeuwenmeisje." (p.61). Het gesprek met Kean maakt het op het eiland zijn een stuk fijner, zegt Hazel in het boek. Vind je dit realistisch? Waarom wel, waarom niet? Kan een kort gesprek met iemand die je voordien nog niet kende, je kijk op de gebeurtenissen zo doen veranderen? Waarom wel, waarom niet?
- Kean / Raaf / Nathan / Rivka / India
 - Het boek "We moeten je iets vertellen" wordt bevolkt door een reeks jonge personages. Zo heb je Kean, de vlotte jongen die spontaan Engelse gedichten citeert. Raaf is zijn neef, iemand die autistisch is. Nathan en Rivka (de broer en zus van Hazel) komen ook af en toe aan bod, al is hun rol eerder beperkt. India, het meisje dat Hazel leert kennen in de supermarkt op het eiland waar haar oma woont, speelt ook een belangrijke rol in de verandering van Hazel.
 - Is Kean een realistisch personage? Bestaan jongens die vlot Engelse gedichten citeren in het echt of is dit personage een cliché uit een romantisch verhaal? Ken je iemand uit je omgeving die op Kean lijkt? Welke eigenschappen van Kean herken je in die persoon?

- Hoe zou je de band tussen Hazel en haar zus Rivka kunnen omschrijven? Zijn het zussen die goed opschieten met elkaar of eerder vijanden? Wie kijkt er op naar wie? (In het verhaal merk je dat Hazel erg opkijkt naar haar zus. Ze verwijst vaak naar het vrije karakter van haar zus. Zo beslist Rivka zelf dat ze alleen met een vriendin op vakantie gaat, nu de familievakantie niet meer doorgaat. Hazel verwijst ook vaak naar het uiterlijk van Rivka: hoe mooi ze wel is, hoe knap en interessant...)
- Waarom is India zo belangrijk voor Hazel? Hoe zorgt ze ervoor dat Hazel verandert doorheen het verhaal? (India is meer vrijgevochten dan Hazel. De manier waarop ze de vervelende jongens aanpakt in de supermarkt, wat ze vertelt over haar leven, hoe ze zich kleedt en hoe ze er precies uitziet... maken indruk op Hazel. Door India neemt Hazel zelf ook een neuspiercing, iets wat haar ouders nooit zouden goedkeuren, mochten ze allebei ook op het eiland op vakantie zijn. India zorgt er dus voor dat Hazel stappen zet die ze uit zichzelf misschien nog niet meteen zou zetten.)
- Algemene vragen die ook kunnen behandeld worden bij deze personages.
 - Kan dit boeiende personage iemand zijn die bij jou in de klas zit? Waarom wel, waarom niet?
 - Welke eigenschappen herken je in een personage die je ook in een vriend, vriendin, ouder, grootouder, juf of meester, persoonlijke vijand... herkent?
 - Wat was je graag mee te weten gekomen over deze personages? En waarom precies over dit personage?
- Oma (Maria)

Hazels oma vergat Hazel op te pikken op de dag dat ze aankwam op het eiland. “Ze kijkt me nog steeds wat verrast, en toch ook blij, aan. ‘Je wist toch dat ik zou komen?’ vraag ik. ‘Is dat vandaag? Och hemel... ik dacht...’ Ze zwijgt even. ‘Wat stom. Ja, nu je het zegt. Jij zou komen! Haas! Wat leuk dat je er bent!’ Ze omhelst me weer en ik moet lachen om haar drukte.” (p.69)

 - Wanneer had je als lezer door dat Hazels oma niet per ongeluk zaken vergeet, maar dat ze eigenlijk echt een probleem heeft met haar geheugen? (Ze vergeet dat ze aan het koken is, ze lijkt ook vergeten te zijn dat Hazel op bezoek is, ze vergeet dat haar man overleden is, ze zoekt kerstspullen in het midden van een zomervakantie, ze vergeet dat ze haar hond heeft laten inslapen en gaat hem zoeken tijdens stormweer...)
 - Hazel belooft haar oma om Hazels vader niets te vertellen over haar gebrekkige geheugen. Op het einde van het verhaal doet Hazel dit toch. Vind je het oké dat Hazel haar belofte aan haar oma verbreekt? Waarom wel, waarom niet? Waarom zou ze deze belofte precies verbreken? Doet ze dit om goed te doen? (Hazel wil vooral dat er goed voor haar oma gezorgd wordt, ook al betekent dit dat ze het eiland moet verlaten en niet meer alleen kan wonen.)
- Moeder en vader van Hazel

Hazel heeft het in het begin van het boek erg moeilijk met de scheiding van haar ouders.

 - “We horen bij elkaar, zoals puzzelstukjes van dezelfde puzzel. Als ze uit elkaar gaan, dan worden we stukjes die opeens op verschillende plaatsen terecht komen.” (p.11)
 - “Ganzen. Ganzen blijven hun leven lang bij elkaar. Zebra’s ook. En dwergpapegaaien, niet te vergeten. Sommige uilsoorten en adelaars gaan ook nooit uit elkaar. Eeuwigdurende liefde. [...] Dat heeft de natuur zo bedacht, las ik laatst in “Het grote vogelboek”. Zo blijven koppeltjes bij elkaar omdat dat het veiligst is voor hun jonkies. Die kunnen dan in alle rust opgroeien tot ze volwassen zijn, pas daarna vliegen ze uit. Zij wel.” (p.11)
 - Hoe merk je dat ze de hoop op een terug samenkomen niet opgeeft? (Hazel maakt plannen om haar zomervakantie te gebruiken om haar vader en moeder weer samen te krijgen. Ze maakt zelfs lijstjes met wat de een leuk vindt aan de ander en omgekeerd.)

De scheiding van haar ouders kwam vrij onverwacht, al waren er vooraf al enkele signalen (Hazel somt ze op in hoofdstuk 1 en 2). Nadat beslist werd om de vakantie te gebruiken als nadenktijd en deze niet meer samen door te brengen, heeft Hazel maar sporadisch contact met de andere gezinsleden (vader, moeder, broer Nathan en zus Rivka).

1.3. Einde

Het laatste hoofdstuk, hoofdstuk 50, maakt plots een tijdsprong (“Een jaar later”, p.260). In dit hoofdstuk kom je te weten dat Hazels oma ondertussen overleden is, dat Hazels vader gelukkig is met Dominique, de Franse jongen

waarop hij verliefd werd tijdens een zomer uit zijn jeugd, dat Hazel en Kean nog steeds een koppel zijn... Zo negatief als het verhaal begon (de ouders van Hazel hebben iets te vertellen, ze gaan scheiden), zo positief lijkt het te eindigen.

Katrien Maris schreef hierover het volgende in haar recensie voor de MappaLibri-website. “Aan het einde van het boek maakt het verhaal een behoorlijke sprong in de tijd. Je krijgt een inkijk in Hazels leven één jaar na haar vakantie op het eiland. Oma is intussen overleden, Hazels ouders zijn effectief – en voorbeeldig – gescheiden. De samenhang van het gezin blijft prioritair voor hen, mama lijkt de nieuwe situatie volledig geaccepteerd te hebben en ze geniet met volle teugen. Papa heeft in een handomdraai zijn jeugdliefde in Frankrijk opgespoord en ze pikken de draad van hun relatie zomaar weer op. Jammer dat Slegers zo krampachtig naar een rooskleurig einde toe werkt na een voorts genuanceerde verhaalopbouw.”

- Wat vond je zelf van het einde van het boek? Vond je het leuk om te lezen hoe het de personages vergaan was? Of had het boek mogen eindigen met hoofdstuk 49, op het moment dat de vader van Hazel zijn kinderen wil vertellen dat hij vroeger verliefd was geweest op een man, en dit nu opnieuw was? Waarom kies je voor dit einde?
- Moet het verhaal ‘happy’ eindigen, met personages die allemaal gelukkig zijn? Waarom wel, waarom niet? Wat is er zo leuk aan een ‘happy end’? Was het voor jou nodig om te weten dat Hazels oma nog stierf? Waarom wel, waarom niet?

2. VERWERKING

2.1. Liefdesbrieven

Het verhaal begint met het nieuws dat de ouders van Hazel gaan scheiden. Op zich niets wereldschokkends, er scheiden wel vaker ouders. Alleen: de vader van Hazel blijkt een geheim met zich mee te dragen. Dit geheim komt in het verhaal bovendien. Tijdens haar verblijf bij haar oma, ontdekt Hazel ongelezen brieven die voor haar vader bestemd waren. Haar vader heeft deze brieven zelf nooit gelezen, aangezien ze werden achtergehouden door zijn ouders. Wanneer Hazel haar vader confronteert met deze brieven, wordt er veel duidelijk: de vader van Hazel was ooit verliefd op een jongen die hij op vakantie in Frankrijk leerde kennen. Omdat de ouders van Hazels vader een relatie tussen twee jongens niet goedkeurden, hielden ze de brieven achter die voor hun zoon bestemd waren. De liefdesbrieven van Dominique zelf krijg je niet te lezen. Jammer, want een goede liefdesbrief schrijven is een kunst op zich. Tijd om de leden van de Leesjury hier op voor te bereiden! Via onderstaand stappenplan schrijven ze zelf een liefdesbrief. Het leukste is wanneer ze in de huid van een personage uit het boek kruipen. Zo kunnen ze een brief schrijven van Dominique, de jongen waarop Hazels vader verliefd was, naar de vader van Hazel. Zo schrijven ze een mee aan het verhaal van “We moeten je iets vertellen”. Andere opties: een brief van Hazel naar Kean (of omgekeerd), een brief van Hazels oma naar Hazels opa, een liefdesbrief van Hazels ouders, een liefdesbrief van Jan, de bakker van het eiland, naar de oma van Hazel...

Opdracht: schrijf eens een liefdesbrief!

- **STAP 1** - Nadenken over liefdesbrieven
 - Voordat je begint met schrijven, denk eerst even na over wat een liefdesbrief eigenlijk is. Beantwoord de volgende vragen:
 - Wat maakt een liefdesbrief anders dan een gewone brief?
 - Welke gevoelens probeer je te uiten in een liefdesbrief?
 - Hoe begin je een liefdesbrief? Welke woorden gebruik je om iemand aan te spreken?
 - Wat zijn belangrijke dingen om te vertellen in een liefdesbrief?
 - Hoe sluit je een liefdesbrief af op een manier die laat zien dat het speciaal is?

- **STAP 2** - Schrijf je eigen liefdesbrief

Nu je hebt nagedacht over de kenmerken van een liefdesbrief, is het tijd om je eigen liefdesbrief te schrijven. Hou rekening met onderstaande tips.

- Aanspreking - Begin je brief met een liefdevolle aanspreking. Je kunt bijvoorbeeld beginnen met “Lieve...” of “Mijn allerliefste...”, met een troetelnaam... Kies een aanspreking die bij jou past en bij de persoon voor wie de brief is.
- Inleiding - Vertel in je eerste zinnen waarom je deze brief schrijft. Wat maakt deze persoon zo bijzonder voor jou? Hoe voel je je als je aan diegene denkt? Waarom schrijf je precies nu een liefdesbrief aan die persoon?
- Middenstuk - Schrijf over wat je het leukste, het tofste, het schattigste vindt aan die persoon, wat je het meest waardeert aan die persoon. Dit kunnen eigenschappen zijn, dingen die jullie samen hebben meegemaakt, een opsomming van gevoelens die je krijgt als je aan deze persoon denkt... Vertel ook wat je hoopt voor jullie toekomst samen, of dat nu een vriendschap is die blijft groeien of iets meer.
- Afsluiting - Sluit je brief af met een mooie, liefdevolle zin. Bijvoorbeeld: “Met alle liefde,” of “Voor altijd de jouwe”, gevolgd door je naam.
- Handtekening - Zet je naam onderaan de brief. Je kunt ervoor kiezen om je volledige naam te schrijven of alleen je voornaam of initiaal, afhankelijk van hoe persoonlijk je het wilt maken.

Extra liefdesbriefftips:

- Wees eerlijk en oprecht: schrijf vanuit je hart. Een liefdesbrief gaat niet om perfectie, maar om het laten zien van je ware gevoelens.
- Maak het persoonlijk: denk aan speciale momenten die je hebt gedeeld met de persoon voor wie de brief is. Dit maakt je brief unieker.
- Wees creatief: je kunt je brief versieren met tekeningetjes, hartjes, of gebruik maken van mooi briefpapier.

- **STAP 3** - Voorlezen (optioneel)

Als je je liefdesbrief hebt geschreven, kun je hem aan de groep voorlezen (als je dat wilt). Dit is een mooie kans om te zien hoe woorden anderen kunnen raken en hoe belangrijk het is om te laten zien dat je om iemand geeft.

3. VERDER LEZEN

- De zomer waarin mijn vader homo werd / Endre Lund Eriksen (Van Goor, 2014)
boekenzoeker.be/de-zomer-waarin-mijn-vader-homo-werd

Juryleden kunnen online op de boeken reageren. Ga naar www.deleesjury.be, klik op 'Lezen' en dan op de juiste leeftijdsgroep en het boek in kwestie.